

Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Maicii Domnului

Iarăși grăiesc. E sărbătoare, poporul Meu, și Eu iarăși grăiesc bisericii Mele, căci sunt preot în veac după rânduiala lui Melchisedec, după rânduiala Tatălui Meu, așa cum este scris. Sunt învățătorul tău și iarăși grăiesc cu tine în zile de sărbătoare de naștere, poporul Meu de azi. O, nu e multă grăirea Mea. Pentru Mine și pentru cei din cer nu e multă grăirea Mea, nu e multă, dar e multă pentru mintea omului care nu vede bine petrecerea Mea cu tine, dar tu trebuiești mereu învățat și întărit, mereu, mereu ocrotit de cuvântul Meu, care naște peste tine pază cerească, urare și binecuvântare cerească, tată. Tu ești îndurerat, și trebuiești mângâiat mereu, căci sunt între cei ce vin spre acest izvor al Meu și îi ia apoi duhul cel potrivit Mie și îi face și îi ridică împotriviții Mie și ție apoi, și ei cred că dacă te urăsc apoi pe tine fac slujire oamenilor și lui Dumnezeu prin aceasta. Tu însă întărește-te în răbdare și în duhul liniștii și în nădejde, și cu iubire ca a Mea cere cu Mine Tatălui nostru să aducă pace pe pământ, și pace ție apoi, popor mititel și greu încercat acum.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh în cer, și pace pe pământ și bunăvoința Domnului între oameni să fie, iar pe pământul binecuvântat, pe care Eu Mi-am așezat cortul lucrării Mele, multă, întreit de multă pace! Amin.

Pace de la Tatăl peste Mine și peste tine, căci Eu sunt cu tine în cuvânt și nu te las singur la greu, poporul Meu! Omul nemulțumit de tine și de Mine dă să ne strivească, dă să ne rănească greu. Eu însă te mângâi și te învăț să fii copilul Meu, să fii copil te învăț, ca să te pot ocroti, fiule, cu mama Mea Fecioară să te pot ocroti și să te pot îngriji, căci tu ai dușmani. Mă uit cu jale la lucrarea lor, Mă uit mereu, căci s-a făcut mare lucrătura lor cea potrivnică Mie și ție și fac rău cu aceasta oamenilor și loruși, și nicidecum nu aduc ei slujire lui Dumnezeu prin ura lor, căci ura nu poate lucra decât numai rău. O, dacă tu ai vină înaintea Mea, sunt Eu, Cel ce am peste tine dreptul să te îndrept, să te iert prin umilința ta, dar cel ce vine și se uită la tine cu ochii lui, și se duce apoi și te dă spre batjocură la cei ce așteaptă batjocorirea Mea și a ta, așa cum făceau și cu Mine fariseii și iscoadele lor, acela nu face decât rău oamenilor și luiși. Te învăț umilința, fiule, te îndemn spre ea, căci Eu, Domnul, aceasta am lucrat înaintea celor ce căutau Mie vină. Mama Mea Fecioara n-a scos un cuvânt de apărare pentru Mine, și nici Eu, când, căutându-Mi vină Mie, M-a dat la moarte poporul Israel, pe care am dat să-l învăț spre împărăția cerurilor când am venit cu ea la el să i-o dau. Omul însă este învățat să-i dai ceva ca pe pământ, nu numai să-i fâgăduiești și atât, și mai ales fâgăduințe cu împliniri tainice, așa cum Eu, Domnul, lucrez peste pământ împlinirile toate, și dacă nu-i dai ceva pe pământ, el vine spre dezamăgire și se ascunde și fuge și apoi aruncă înapoi cu pietre și nu-i este rușine de fapta lui.

O, ce urât este omul care lucrează fără Dumnezeu! Ce urât este cel ce-I ia Domnului dreptul de Judecător al omului și judecă el omul fără să-i spună Domnul să facă aceasta! Dar celui ce i se încruzește inima din pricina nemulțumirii lui și a îndoielii lui, acela simte nevoie de răzbunare, căci duhul cel potrivit Mie se folosește de răutatea omului și de nemulțumirea cea din inima omului, iar nemulțumirea este răzvrătire, este păcat. Eu, Domnul, sunt neputincios de tot pentru unul ca acela, căci omul îndărătnic nu poate să se plece, nu poate să ierte întreg, și iartă numai cât îi trebuie lui dacă dă să ierte.

O, ce lipsă de naștere de sus are cel ce nu stă cu smerenie lângă Dumnezeu! Oricât ar fi omul de vinovat, smerenia și umilința inimii îl albește strălucit înaintea Mea, iar Eu îl iau apoi în

brațele Mele pe acela, dar cum să-l mai iau Eu în brațe pe cel ce-Mi ia Mie dreptul de a-l judeca sau de a-l ierta pe om?

O, poporul Meu, învață de la mama Mea Fecioara bunătatea și iubirea și răbdarea și nădejdea, fiule, și nu vei ajunge să trebuiască să ierți, căci aceste daruri sunt daruri care nu pun la socoteală răul. O, mama Mea este mamă. Ea este mângâiere și iubire și mare curăție, poporul Meu.

Să ia de la tine poporul, mamă! Să ia și să aibă de la tine poporul, o, mama Mea!

– O, Fiule al meu, eu sunt a Ta, și Tu ești al meu, Fiule scump, și sărbătorim cu poporul clipe de naștere, clipe de sus. Îi rog pe cei zdrobiți mult acum, îi rog să ia de la mine mângâiere, și apoi să umble cu Tine și cu mine la inima poporului îngrijit de Tine și de ei. Chiar dacă ei sunt slăbiți de puteri în porți, noi ne dăm lor ca să poată prin noi. Amin.

Să înțelegi, poporule ocrotit, să înțelegi că nu ei te povățuiesc. Nu-i lua pe ei din gura lor, ci ia-L pe Fiul meu, și ia-mă pe mine în ziua mea de serbare învățătoare peste tine, că e mult de îndreptat la inima și la statura ta și la cugetul tău.

E ziua mea de sobor între sfinți și voiesc să povățuiesc pe fiicele poporului sfințit, așa cum și în alte grăiri cu ele le-am povățuit. Îmi cer sfinții lucru peste poporul cuvântului Fiului meu, căci sfinții așteaptă biruința Lui în cer și pe pământ. Sunt cea sărbătorită azi între sfinți pentru nașterea cea trupească pe care am dat-o Fiului meu acum două mii de ani.

Vă dăm din noi, copii din porți. Luați putere în inimioare și umblați iarăși o clipă la inima celor îngrijiți de noi și de voi și spuneți-le din partea celor din cer că e mare păcat păcatul nerecunoștinței pentru binefacerea lui Dumnezeu peste om, și e și mai mare păcat să se călăuzească omul după simțirea lui, după cuvântul lui pus peste el și peste cei de lângă el câtă vreme cuvântul Domnului însoțește acest popor. Sunt mamă dulce și învăț cu dulce poporul să se ferească de păcat, căci cel mai dulce învățător este cel ce umblă la ființa omului ca să i-o arate lui, și apoi să-i arate cum trebuie să fie ființa lui și lucrarea ei. Aveți, fiilor mici, aveți înțelepciune mare pusă de Tatăl, de Fiul și de Duhul Sfânt în voi pentru poporul care s-a apropiat și care încă se apropie să fie în trupul bisericii de nou Ierusalim pe pământ. O, nu slăbiți să împărțiți darul Domnului pus în voi pentru poporul cel nou, pentru biruința lui Hristos, căci rostesc acum cu har mare cuvânt și spun așa: nici porțile iadului nu vor putea birui biserica Fiului meu, înnoită de El în zilele acestea și pusă pe piatra ei cea dintâi, după cum a fost și este lucrarea cea de azi, cea de la sfârșit de timp a bisericii Fiului meu Iisus Hristos. Amin. El este Cel ce lucrează prin ea, El este Arhiereul ei în veac după rânduiala lui Melchisedec, El este Stăpânul și învățătorul ei. Amin.

O, fiilor călăuzitori pentru acest popor nou, feriți-vă de lovituri, fiilor! Ascundeți-vă din calea lor, căci voi sunteți firavi din pricina multului greu de peste voi, și din cer și de pe pământ, căci Fiul meu Și-a lăsat îndurerata Lui iubire peste voi, căci voiește să mântuiască lumea, dacă ea va voi, și prin acest cuvânt din El izvorât peste poporul de azi voiește El să spele lumea de păcat și să-Și călăuzească un popor credincios. Întăriți credința poporului cel credincios! Întăriți peste el veghea și ascultarea și smerenia! Lucrați cu atenție și cu mare milă și cu mare cercetare, căci mulți trebuie îndreptați la faptă și la duh, numai să poată ei să asculte de lucrarea cerului de peste ei. Duiosia mea de mamă se amestecă acum în cuvânt de învățătură și de trezire mare peste poporul sfințit, căci vremea de afară îl strânge din părți, și el nu știe, căci este ocrotit. Purtați cu tot poporul ranele de pe voi, căci pietre cu multul sunt aruncate în voi de la cei ce au venit și au stat și s-au uitat și au plecat să lovească în voi. O, măcar de-ar fi cei drepti aceștia, dar se petrece ca și în vremea mea și a Fiului meu. Vă dau, copii răniți de dor și de durerea Fiului meu lăsată de El peste voi, vă dau daruri din ale mele ca să puteți cu ele. Răbdare vă dau să aveți în fața celor ce vă lovesc, și iubire vă dau și umilință vă dau și nădejde vă dau și multă, multă bunătate în inimioare, căci sunteți fiii Fiului meu, și cu a Lui bunătate semănați. Amin.

O, Fiule scump, Te nasc în inimile poporului Tău. Te așez în ei frumos cum ești Tu. îi învăț să fie mici și copii ca și Tine, căci Tu așa ai stat în brațul meu, copil iubit și dorit de cei zdrobiți ca și Tine pe pământ pentru calea cea plină de umilință și de ispite a omului spre Tine! Pace Ție în zile de naștere a Ta cu poporul Tău, și îl vom naște pe el mereu, mereu, Fiule scump! Amin, amin, amin.

– Pace poporului călăuzit, mamă! O, să stea la călăuzit poporul, mamă! Să se nască mereu, mereu de sus, din cuvântul Meu ori de câte ori Eu vin cuvânt peste el, mamă.

Fii mic, poporul Meu, ca să te pot învăța, tată, căci iată, pe cei mari nu i-am putut avea la învățat, căci sunt ei învățați, și aceia nu știu să se plece din pricina mării pe care zic că o au. Am voit cu dor să-i fi putut face și pe ei copii, dar ei n-au putut așa. Iubirea de copil dacă omul n-o învață de pe nicăieri cu duhul și cu fapta și cu simțirea lui, unul ca acela nu poate avea nici bunătate, nici milă, nici iertare, nici învățător. O, măcar dacă n-ar da să-i strivească pe cei ce stau mici, măcar de n-ar râde de cei ce stau mici!

Fii mic, poporul Meu, ca să te pot învăța mereu, tată! Fii mic, ca să te pot purta pe brațe! Închide-ți ochii și urechile înspre cei ce râd de tine, căci au stat în staulul Meu cel ocrotitor de fii și s-au uitat și au plecat și au luat pietre și aruncă înapoi. Mă doare de la Mine până la voi, dar pe calea Mea nu este altfel, poporul Meu. Tu însă nu te teme pe calea Mea cea plină de ispite. Așa e calea Domnului, e cu dușmani, e cu trădări spre ea, dar nu uita cuvântul rostit de Mine pentru cei mântuiți, căroră le-am spus și le spun și azi: Eu sunt Calea, Adevărul și Viața, Eu sunt toate acestea, și nu uita că Eu sunt puțin, puțin iubit, dar nu Mă părăsi pentru că nu sunt iubit, o, nu Mă părăsi, poporul Meu. Rămâi cu Mine, tată, rămâi cu Mine, poporul Meu, căci Eu sunt calea, și sunt învățătorul tău pe calea Mea cu tine. Amin, amin, amin.

26-12-2008/08-01-2009